

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118211269
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3118211269.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a členov senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu G.. U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Sidor a partneri, s.r.o. so sídlom Hlohovec, Železničná 4/A, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 12Csp/175/2018-59 zo dňa 22. februára 2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 12Csp/175/2018-71 zo dňa 24. marca 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania z m e ň u j e tak, že žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Žalobca m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadost'učinenie vo výške 156 eur do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 250 eur. Svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 07.10.2014 zmluvu o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.600 eur so splatnosťou 48 mesačných splátok s výškou splátky 55,63 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 2.670 eur. Okresný súd Čadca rozsudkom zo dňa 31.01.2018 sp. zn. 16C/36/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 27.09.2018 sp. zn. 9Co/226/2018 zaviazal žalovaného vrátiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 155,90 eur z predmetného úveru a tento úver považoval za bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce zákonné náležitosti úverovej zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalobca tvrdil, že odplata za úver tak predstavovala sumu 1.070,24 eur, ktorá zároveň ohrozovala jeho majetkové práva, preto žalobca považoval výšku žalovaného primeraného finančného zadost'učinenia 250 eur za primeranú ako náhradu za diskomfort spotrebiteľa z dôvodu, že bol nútený sa domáhať ochrany svojich práv na súde, aby tak žalovaný naďalej neznižoval majetok žalobcu v rozpore so zákonom. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že Okresný súd Čadca rozsudkom zo dňa 31.01.2018 č.k. 16C/36/2017-51 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 27.09.2018 č.k. 9Co/226/2018-88 zaviazal žalovaného vrátiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 155,90 eur z dôvodu, že úver poskytnutý žalovaným považoval za bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce zákonné náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k), f) j), a to chýbajúce údaje pre výpočet RPMN. Žalovaný tvrdil, žalobcovi vyplatil sumy, priznané mu uvedenými súdnymi rozhodnutiami, čo žalobca nepoprel. Z uvedených súdnych rozhodnutí vyplýva, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 07.10.2014 zmluvu o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. 4410019861, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo

výške 1.600 eur so splatnosťou 48 mesačných splátok s výškou splátky 55,63 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 2.670 eur, s RPMN 31,40%, s ročnou úrokovou sadzbou 27,31%, s priemernou RPMN 18,01%. Okresný súd Čadca vo svojom rozhodnutí neuvádza, že by skontroloval výpočet a správnosť výšky uvedenej RPMN v zmluve. Tunajší súd vykonal výpočet RPMN podľa údajov uvedených v zmluve a zistil výšku RPMN 33,39%, avšak v predmetnej zmluve bola uvedená RPMN 31,40%, teda hodnota v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. g), k), l), § 11 ods. 1 písm. a), b), d), zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, čl. 10 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES, § 3 ods. 5, § 7 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd skontroloval výšku RPMN v predmetnej zmluve, ktorú neskontroloval Okresný súd Čadca v predmetnom rozhodnutí a to výpočtom určeným pre potreby súdu, kde sa uvádza výška pôžičky, počet splátok, dátum pôžičky, periodicita splátok, výška splátky, dátum splátky, dodatočné náklady uvedené v predmetnom súdnom rozhodnutí. Súd prvej inštancie zistil výšku RPMN 33,39%, ale v predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 31,40%, čo je hodnota v neprospech spotrebiteľa v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z., čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru. Žalovaný mal povinnosť vrátiť bezdôvodné obohatenie uvedené v predmetnom súdnom rozhodnutí aj z tohto ďalšieho právneho dôvodu. Pokiaľ ide o žalobcov nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 16C/36/2017-51 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 9Co/226/2018-88, bol žalovaný zaviazaný vrátiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 155,90 eur z predmetného úveru, nakoľko považoval úver za bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce údaje pre výpočet RPMN podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Okrem toho tunajší súd zistil aj ďalší rozpor s § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2007 Z. z. uvedenie nesprávnej výšky RPMN. Týmto nesprávnym údajom RPMN v predmetnej zmluve došlo k podstatnému narušeniu alebo k možnosti podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa - žalobcu vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná v zmysle § 7 ods. 7 písm. b) zák. č. 250/2007 Z. z. t.j. možnosť porovnania a výberu úverovej zmluvy s čo najnižšou RPMN. Podľa tohto § 7 ods. 7 ide o nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zakázaná a zároveň takýto postup žalovaného je v rozpore so zákonom č. 250/2007 Z. z.. Týmto sú splnené obidve podmienky úspešnosti žaloby podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. a z tohto dôvodu súd považoval žalobu za dôvodnú. Výška primeraného finančného zadostučinenia nie je v zákone č. 250/2007 Z. z. stanovená, je na voľnej úvahe súdu. V prejednávanej veci súd pri posúdení výšky zadostučinenia vychádzal zo sumy, ktorá predstavovala bezdôvodné obohatenie vo výške 155,90 eur ako aj z obdobia, počas ktorého bola táto suma uhradená t.j. 3 mesiace, počas ktorých žalovaný zasiahol do práv žalobcu, čím bol žalobca spolu s jeho rodinou ochudobňovaný a bola znížená jeho životná úroveň, čo mohlo mať spolu s obdobím, kým súdy nerozhodli, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov v rokoch 2017-2018, dopad aj na fyzické a duševné zdravie žalobcu. Podľa judikatúry súdov SR (Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 4Co/395/2016, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/8/2020, 17Co/62/2019, Krajský súd v Trnave sp. zn. 25Co/40/2019) je primerané finančné zadostučinenie vo výške bezdôvodného obohatenia 155,90 eur, po zaokrúhlení 156 eur, ktoré žalobca zaplatil žalovaného počas doby asi 3 mesiacov, počas ktorých žalovaný zasiahol do práv žalobcu. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že žalovaný po právoplatnosti uvedených rozhodnutí žalobcovi vrátil bezdôvodné obohatenie. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. Súd neprihliadol na obranu žalovaného, pretože predmetná zmluva žalovaného nebola prvou zmluvou v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z., ale tamojší súd ako aj súdy v SR už niekoľko rokov rozhodujú obdobné spory i spory žalovaného. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že pre čiastočný úspech vo veci nepriznal stranám sporu náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku III. o náhrade trov konania, podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že súd prvej inštancie považoval žalobu čo do základu za dôvodnú, nakoľko boli zistené podmienky pre priznanie primeraného zadostučinenia. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd iba citoval § 255 CSP bez toho, aby aplikáciu tohto ustanovenia nejako zdôvodnil. Ústavný súd SR pripúšťa, že rozhodovanie o náhrade trov konania je súčasťou súdneho konania, a preto všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR môže postupom, ktorý nie je v súlade so zákonom (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 Ústavy SR) porušiť základné právo účastníka konania na súdnu ochranu (rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 56/05). Obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR je aj právo na rozhodnutie o trovách konania v súlade so zákonom. V predmetnom spore žalobca nepozná úvahy súdu, ktoré ho viedli k aplikácii § 255 ods. 2 CSP a súd ani nevysvetli, prečo

žiadnej zo strán sporu nepriznal náhradu trov konania, pričom pomer úspechu žalobcu a žalovaného bol odlišný. Ak bol žalobca úspešný v sume 156 eur z uplatnených 250 eur, potom jeho úspech predstavuje 62,40%. Žalobca dodáva, že mu má patriť náhrada trov konania v rozsahu 100% bez ohľadu na to, že v spore mu nebol priznaný v plnom rozsahu uplatnený nárok, nakoľko výška primeraného finančného zadostučinenia závisí od voľnej úvahy, ktorý ju určí s poukazom na skutkové okolnosti sporu. Nie je teda možné žalobcovi pričítať neúspech v konaní, v ktorom hodnota sporu závisí od úvahy súdu. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 475/2018. Záver súdu absolútne vylučujúci osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nároku na náhradu trov v prípade, kedy výška plnenia závisela od voľnej úvahy súdu alebo od znaleckého posudku, nemožno akceptovať a takéto interpretácia § 255 CSP je v rozpore s ústavou. Aj napriek tomu, že nepatrný úspech Civilný sporový poriadok nepozná, ani nová právna úprava nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nároku na náhradu trov konania v prípade, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku a zhodne ako podľa doterajšej právnej úpravy (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 399/2019). Žalobcu treba považovať v predmetnej právnej veci za plne procesne úspešného, nakoľko mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku, pričom výška plnenia závisela výlučne od úvahy súdu. Nemožno tak zaťažiť žalobcu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o trovách konania tak, že žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % ako aj odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia z nasledovných dôvodov:

5. V prvom rade je potrebné uviesť, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 156 eur a vo výroku II., ktorým bola vo zvyšnej časti žaloba zamietnutá, odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknutý.

6. Podľa § 255 ods.1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie domáhal voči žalovanému zaplatať primeraného finančného zadostučinenia vo výške 250 eur z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 16C/36/2017-51 zo dňa 31.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/226/2018-88 zo dňa 27.09.2018 bola uložená žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 155,90 eur s príslušenstvom z dôvodu, že spotrebiteľskú zmluvu súd vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu zákonných náležitostí úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k), f), j) zákona č. 129/2010 Z. z., išlo o údaje chýbajúce pre výpočet RPMN. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 07.10.2014 zmluvu o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. 4410019861, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 1.600 eur so splatnosťou 48 mesačných splátok s výškou splátky 55,63 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 2.670 eur, pri RPMN 31,40%, s úrokov sadzbou 27,31%. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie priznal žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 156 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

8. V sporových konaniach sa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu (§ 255 ods. 1 CSP). Podľa tejto zásady súd strane, ktorá mala v konaní úspech, prizná nárok na náhradu trov konania podľa jej pomeru úspechu v konaní a to proti strane neúspešnej. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Úspech v konaní teda treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku.

9. Odvolacie námietky žalobcu, týkajúce sa priznania trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 100% s poukazom na rozhodovanie súdu o výške finančného zadosťučinenia, ktoré závisí od úvahy súdu, sú dôvodné. Odvolací súd má za to, že zásada úspechu v spore sa premieta v ustanovení § 255 CSP ako základné kritérium priznania náhrady trov konania, pričom úspech v spore súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Uvedenú zásadu bolo potrebné uplatniť aj na predmetné konanie o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela od úvahy súdu. S poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 399/2019 nepatrný úspech už Civilný sporový poriadok nepozná (a preto pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov sa podľa Civilného sporového poriadku zohľadňuje každý neúspech), avšak ani nová právna úprava nevyklučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne, ako podľa doterajšej úpravy. V predmetnom spore nešlo o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, čo v uvedenom prípade bolo splnené, keď žalobca si uplatnil svoj nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 250 eur a súd prvej inštancie priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 156 eur. Žalobcu nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu, pričom pôvodne žalovaná suma primeraného finančného zadosťučinenia bola znížená na základe skutočností vyplývajúcich z rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 16C/36/2017-51 zo dňa 30.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/226/2018-88 zo dňa 27.09.2018, v zmysle ktorého bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 155,90 eur s príslušenstvom. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce (nálež Ústavného súdu ČR, III. ÚS 170/99 v spojení s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 399/2019). Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, nakoľko bolo zasiahnuté do práva žalobcu v postavení veriteľa, ktorý preplatil úver a v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žiadal od žalovaného vydanie bezdôvodného obohatenia. Výška primeraného finančného zadosťučinenia je potom druhotná a nadväzujúca. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko bolo potrebné vychádzať zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje u žalobcu a u žalovaného. Miera úspechu tak závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Odvolací súd konštatuje, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom priznanie plnej náhrady trov konania z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodnené cez interpretáciu ustanovenia § 255 CSP a úspech vo veci sa skúma (ako je vyššie uvedené) čo do právneho základu, a nie čo do výšky priznaného nároku. Žalobca tak bol nepochybne plne procesne úspešný v nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, čo do jeho základu a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania zmenil tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).